

fælde skal indhentning af oplysninger ske efter forvaltningslovens § 29.

Det er en betingelse, at oplysningerne er fornødne til sagens behandling, det vil sige, at udvekslingen af oplysningerne er saglig og nødvendig. Herved stilles den relevante fagforvaltning eller borgerservicecenteret, ligesom fagforvaltningen ville have været stillet, hvis den havde behandlet alle opgaver på det pågældende lovgivningsområde selv, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3094.

Bestemmelsen gælder både i forhold til manuelle oplysninger og elektronisk behandlede oplysninger, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3107.

2.2.2. *Virkning*

Bestemmelsen indebærer, at et borgerservicecenter betragtes som en fremskudt del af den relevante fagforvaltning. Der vil således efter bestemmelsen i relation til samtykkekravet i ansøgningssager ikke være forskel på, om en sag løses af et borgerservicecenter eller af en fagforvaltning. Borgeren stilles således efter bestemmelsen på samme måde, som hvis opgaven var blevet varetaget af den relevante fagforvaltning, jf. besvarelse af 3. maj 2005 af spørgsmål nr. 16 (L 72) stillet af Folketingets Kommunaludvalg.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, indebærer, at et borgerservicecenter kan indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold uden ansøgerens samtykke fra den del af forvaltningen, som ville have behandlet sagen, hvis borgerservicecenteret ikke var organiseret som en selvstændig enhed.

Et borgerservicecenter, som behandler en ansøgningssag efter sociallovgivningen, vil eksempelvis uden samtykke kunne indhente oplysninger om bl.a. ansøgerens rent private forhold fra den fagforvaltning i kommunen, som i øvrigt varetager opgaver inden for sociallovgivningen. Tilsvarende vil en sådan fagforvaltning kunne indhente oplysninger fra borgerservicecenteret, såfremt borgerservicecenteret har tilvejebragt oplysningerne i forbindelse med administrationen af opgaver efter sociallovgivningen, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3107.

2.2.3. *Baggrund*

Formålet med lov om kommunale borgerservicecentre er ifølge lovens § 1 at fremme, at kommunalbestyrelserne opretter borgerservicecentre, som kan fungere som borgerens indgang til den offentlige sektor. Formålet har endvidere i den forbindelse været at fjerne u hensigtsmæssige juridiske barrierer, der efter lovgivningen er for borgerservicecentrenes varetagelse af administrative borgerbetjeningsopgaver.

Borgerservicecentertanken bryder med den traditionelle forvaltningsmodel i kommunerne, idet samme forvaltningsopgave kan være delt mellem flere dele af forvaltningen, således at f.eks. de simple ansøgningssager inden for et bestemt lovgivningsområde varetages af borgerservicecenteret, mens de mere komplicerede ansøgningssager inden for samme lovgivningsområde varetages af den relevante fagforvaltning.

Ifølge forarbejderne til lov om kommunale borgerservicecentre fandtes det at være en u hensigtsmæssig og unødvendig barriere, at et borgerservicecenter, som er organiseret som en selvstændig del af den kommunale forvaltning, i en ansøgningssag efter forvaltningslovens § 29 som udgangspunkt ikke kan indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra den fagforvaltning, der administrerer samme lovgivningsområde som det, ansøgningssagen henhører under, uden at skulle anmode borgeren om samtykke hertil.

Det samme gør sig gældende, såfremt en fagforvaltning til brug for en ansøgningssag har brug for oplysninger om ansøgerens rent private forhold, som er tilvejebragt af borgerservicecenteret i forbindelse med dets administration af opgaver inden for samme lovgivningsområde.

Hertil kommer, at oplysningerne eventuelt indgår i et elektronisk fagsystem, som benyttes af såvel borgerservicecenter som fagforvaltning. Som eksempel er i forarbejderne nævnt, at et borgerservicecenter og kommunens socialforvaltning hver især behandler ansøgningssager efter sociallovgivningen af forskellige sværhedsgrader.

Der henvises til Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3093-3094.

3. *Baggrunden for den nuværende revisionsbestemmelse i § 6*

I forbindelse med Folketingets behandling af borgerservicecenterloven blev der indsat en revisionsbestemmelse i borgerservicecenterlovens § 6, hvorefter forslag til revision af § 3, stk. 3, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2008/09.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at baggrunden for revisionsbestemmelsen er, at behovet for bestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, skal overvejes på ny i folketingssamlingen 2008/09, idet Indenrigs- og Sundhedsministeriet (nu Velfærdsministeriet) og Justitsministeriet til den tid har foretaget en generel gennemgang af de spørgsmål, der vedrører forholdet mellem forvaltningslovens § 29 og kommunerne, jf. Folketingets Kommunaludvalgs betænkning afgivet den 7. juni 2005 over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre (L 72) s. 8.